

Sygn. akt: I 1 C 578/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2022r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja ds. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym:

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 sierpnia 2022 r. w G. sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. przeciwko **Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. kwotę 31,34 zł (trzydzieści jeden złotych i trzydzieści cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 grudnia 2021r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 sierpnia 2022r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **I 1 C 578/22**

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

Dnia 4 maja 2017 r. G. K. jako konsument zawarła z pozwaną umowę pożyczki (kredytu konsumenckiego) nr (...). W umowie wskazano, że koszty pożyczki (z uwzględnieniem kredytowanych kosztów prowizji o raz kosztów ubezpieczeń) wynoszą 4.300 zł. Pożyczka miała zostać wypłacona na wskazany w umowie rachunek. Za cel pożyczki wskazano dowolny cel konsumpcyjny. Koszty związane z zawarciem umowy stanowiły prowizja z tytułu udzielenia pożyczki – 838,50 zł, koszt zabezpieczenia – 454,97 zł.

(dowód: umowa – k. 13-15)

Dnia 3 października 2017 r. marca 2013 roku pożyczkobiorczyni dokonała całkowitej spłaty pożyczki.

(dowód: rozliczenie, k. 21)

Dnia 19 marca 2020 roku pożyczkobiorca zawarła z powódką umowę przelewu wierzytelności pieniężnej wynikłej z przedmiotowej umowy pożyczki przysługującej jej w stosunku do pożyczkodawcy, obejmującą w szczególności wierzytelność o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat i kosztów oraz o zwrot kosztów w związku z wcześniejszą spłatą ww. kredytu konsumenckiego oraz ze wszystkimi związanymi z tymi wierzytelnościami prawami (m.in. odsetkami za zwłokę i opóźnienie).

(dowód: umowa cesji – k. 24-25.)

Pismem z dnia 1 grudnia 2021 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty **31,34 zł** tytułem pobranych przez pozwaną odsetek od kosztów prowizji w okresie obowiązywania umowy. Zakreślono 14-dniowy termin na zapłatę pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie doręczono dnia 3 grudnia 2021 roku.

(dowód: wezwanie – k. 27-28, wydruk z systemu śledzenia przesyłek – k. 31)

Pozwana odmówiła.

Okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje:

Sprawa rozpoznawana była według przepisów o postępowaniu uproszczonym, należy więc przypomnieć treść **art. 505⁶ § 4 k.p.c.**

Oceniając zebrany materiał dowodowy Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować autentyczność przedstawionych przez strony dokumentów.

Treść umowy przelewu wynika jasno z jej pisemnej treści, a więc wniosek pozwanego o przesłuchanie świadek był bezzasadny i zmierzał wyłącznie do przedłużenia procesu.

Argumenty zawarte w pozwie są w pełni zasadne, a wysokość roszczenia została należycie udowodniona. Pozwana pobrała od konsumentki kwotę odsetek w wysokości co najmniej dochodzonej pozwem – od kwoty skredytowanych kosztów kredytu (tj. prowizji), a więc kwoty nie wchodzącej w skład całkowitej kwoty kredytu, która nie została faktycznie udzielona i pozostawiona do swobodnej decyzji konsumenta (kwota wypłacona) powództwo w punkcie 1. wyroku na podstawie art. 410 § 1 k.c. w zw. z art. 405 k.c. oraz art. 5 pkt 10 ustawy o kredycie konsumenckim zasługiwało na uwzględnienie w całości. Było więc do przysporzenie nienależne pozwanej – stanowiące świadczenie nienależne w rozumieniu art. 410 § 1 k.c. w zw. z art. 509 k.c. (powódka jest cesjonariuszem – a więc podmiotem legitymowanym czynnie).

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. od zasądzonej kwoty należały się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 19 grudnia 2021 roku, tj. po upływie terminu określonego w wezwaniu do zapłaty.

O kosztach orzeczono w punkcie 2. wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z zw. z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.) i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążył pozwaną całością poniesionych przez powódkę kosztów procesu, na co składały się: opłata sądowa od pozwu (30,00 zł), opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa (17,00 zł) oraz wynagrodzenie kwalifikowanego pełnomocnika w osobie radcy prawnego w stawce minimalnej (90,00 zł).

Na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. od zasądzonej kwoty należały się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.